II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Δεκεμβρίου 1996

σχετικά με τις περιβαλλοντικές συμφωνίες που θέτουν σε εφαρμογή κοινοτικές οδηγίες

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(96/733/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 155 δεύτερη περίπτωση,

Εκτιμώντας:

ότι το ψήφισμα του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών συνελθόντων στο πλαίσιο του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με ένα κοινοτικό πρόγραμμα πολιτικής δράσεως για το περιβάλλον και τη σταθερή ανάπτυξη [1], αναγνωρίζει ότι η σύμπραξη όλων των επιπέδων της κοινωνίας με πνεύμα κοινής ευθύνης απαιτεί εμβάθυνση και διεύρυνση του φάσματος των μέσων που συμπληρώνουν την κανονιστική νομοθεσία·

ότι το κοινοτικό αυτό πρόγραμμα αναφέρει ότι τα νομοθετικά μέτρα δεν αρκούν από μόνα τους για να μεταβάλουν τις τρέχουσες τάσεις και πρακτικές·

ότι, παρά την επίτευξη ορισμένης προόδου, η διεύρυνση του φάσματος των μέσων αποδείχθηκε δυσκολότερη από ό,τι είχε προβλεφθεί και απαιτούνται συνεπώς περισσότερες προσπάθειες για να προωθηθεί η χρήση μέσων βασιζομένων στους μηχανισμούς της αγοράς·

ότι οι συμφωνίες μεταξύ δημοσίων αρχών και βιομηχανίας («περιβαλλοντικές συμφωνίες») συνιστούν μέσο άσκησης πολιτικής το οποίο μπορεί να συντελέσει με αποτελεσματικό ως προς το κόστος τρόπο στην επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων ενθαρρύνοντας τη βιομηχανία να διαδραματίσει πιο ενεργό ρόλο·

ότι η Επιτροπή επιθυμεί να προαγάγει τη χρήση περιβαλλοντικών συμφωνιών και στην ανακοίνωσή της προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τις περιβαλλοντικές συμφωνίες [2] εξέθεσε τα πλεονεκτήματα και τα κριτήρια επιτυχίας των συμφωνιών αυτών·

ότι οι περιβαλλοντικές συμφωνίες, όταν χρησιμοποιούνται ως μέσο εφαρμογής ορισμένων διατάξεων οδηγιών, μπορούν, υπό ορισμένες περιστάσεις, να συμπληρώσουν τη νομοθεσία ή να αντικαταστήσουν μια κατά τα άλλα λεπτομερέστερη νομοθεσία·

ότι οι οδηγίες είναι δεσμευτικές για τα κράτη μέλη, όσον αφορά τα αποτελέσματα που πρέπει να επιτευχθούν και, ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη που χρησιμοποιούν συμφωνίες για την εφαρμογή μιας οδηγίας πρέπει να είναι σε θέση ανά πάσα στιγμή να εγγυώνται την επίτευξη των επιβαλλόμενων από την οδηγία αποτελεσμάτων·

[1] ΕΕ αριθ. C 138 της 17. 5. 1993, σ. 1.
[2] COM(96) 561 τελικό.

ότι, προκειμένου να εξασφαλιστεί η πλήρης συμμόρφωση προς τις κοινοτικές οδηγίες, οι περιβαλλοντικές συμφωνίες που θέτουν σε εφαρμογή ορισμένες διατάξεις οδηγιών πρέπει να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις που εξασφαλίζουν τη διαφάνεια, την αξιοπιστία και τη φερεγγυότητά τους·

ότι οι οδηγίες πρέπει να αναφέρουν ρητώς τις διατάξεις τους που μπορούν να τεθούν σε εφαρμογή μέσω περιβαλλοντικής συμφωνίας·

ότι οι οδηγίες αυτές πρέπει να καθορίζουν δεσμευτικές απαιτήσεις για τις συμφωνίες που θέτουν σε εφαρμογή τις αναφερθείσες διατάξεις μιας οδηγίας·

ότι τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι περιβαλλοντικές συμφωνίες να είναι σύμφωνες με τη συνθήκη, και ιδίως με τους κανόνες περί εσωτερικής αγοράς και ανταγωνισμού, καθώς και με την οδηγία 83/189/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1983, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληφορόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 96/139/ΕΚ [2]·

ότι οι περιβαλλοντικές συμφωνίες καθώς και κάθε άλλη σχετική πληροφορία που τις αφορά πρέπει να κοινοποιούνται επισήμως στην Επιτροπή μαζί με άλλα εθνικά μέτρα που λαμβάνονται στο πλαίσιο της εφαρμογής της οδηγίας, ώστε να καθίσταται δυνατή η εξακρίβωση της αποτελεσματικότητάς τους ως μέσου μεταφοράς της κοινοτικής νομοθεσίας στο εθνικό δίκαιο,

ΔΙΑΤΥΠΩΝΕΙ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗ ΣΥΣΤΑΣΗ:

1. Σκοπός της παρούσας απόφασης είναι να παράσχει κατευθυντήριες γραμμές για τη χρήση των συμφωνιών που συνάπτονται μεταξύ δημοσίων αρχών και ενδιαφερόμενων οικονομικών κλάδων («περιβαλλοντικές συμφωνίες») ως μέσω εφαρμογής κοινοτικών οδηγιών στον τομέα του περιβάλλοντος.

2.1. Όταν οι διατάξεις οδηγιών στον τομέα του περιβάλλοντος επιτρέπουν ρητώς την εφαρμογή τους μέσω περιβαλλοντικών συμφωνιών, τα κράτη μέλη ακολουθούν τις κατωτέρω κατευθυντήριες γραμμές.

2.2. Σε όλες τις περιπτώσεις οι συμφωνίες θα πρέπει να:

α) λαμβάνουν τη μορφή σύμβασης της οποίας η εκτέλεση διέπεται, είτε από το αστικό είτε από το δημόσιο δίκαιο·

β) καθορίζουν ποσοτικούς στόχους και θέτουν ενδιάμεσους στόχους τάσσοντας αντίστοιχες προθεσμίες·

γ) δημοσιεύονται στην εθνική επίσημη εφημερίδα ή υπό μορφή επίσημου κειμένου στο οποίο μπορεί επίσης να έχει πρόσβαση το κοινό·

δ) προβλέπουν έλεγχο των ληφθέντων αποτελεσμάτων, τακτική υποβολή εκθέσεων στις αρμόδιες αρχές και κατάλληλη ενημέρωση του κοινού·

ε) επιτρέπουν την προσχώρηση σ' αυτές κάθε εταίρου που επιθυμεί να ανταποκριθεί στους όρους της συμφωνίας.

2.3. Κατά περίπτωση, οι συμφωνίες θα πρέπει να:

α) προβλέπουν αποτελεσματικά μέτρα για τη συγκέντρωση, αξιολόγηση ή εξακρίβωση των ληφθέντων αποτελεσμάτων·

β) απαιτούν από τις συμμετέχουσες εταιρείες να θέτουν στη διάθεση οιουδήποτε τρίτου τις πληροφορίες που αφορούν την εφαρμογή της συμφωνίας υπό τους ίδιους όρους μ' εκείνους που ισχύουν για τις δημόσιες αρχές δυνάμει της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 7ης Ιουνίου 1990, σχετικά με την ελεύθερη πληροφόρηση για θέματα περιβάλλοντος [3]·

γ) προβλέπουν αποτρεπτικές κυρώσεις όπως πρόστιμα, ποινές ή ανάκληση αδείας, σε περίπτωση μη συμμόρφωσης.

[1] ΕΕ αριθ. L 109 της 26. 4. 1983, σ. 8.
[2] ΕΕ αριθ. L 32 της 10. 2. 1996, σ. 31.
[3] ΕΕ αριθ. L 158 της 23. 6. 1990, σ. 56.

3.1. Κατά τη σύναψη των περιβαλλοντικών συμφωνιών η αρμόδια αρχή θα πρέπει να προβλέπει διατάξεις για την εξέταση της επιτευχθείσας στο πλαίσιο της οδηγίας προόδου και για την έγκαιρη λήψη πρόσθετων μέτρων εφόσον αυτό απαιτείται για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την οδηγία.

3.2. Ως συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας, η αρμόδια αρχή οφείλει επίσης να εξασφαλίσει τη συμβατότητα με τη συνθήκη και ιδίως με τους κανόνες περί εσωτερικής αγοράς και ανταγωνισμού καθώς και με την οδηγία 83/189/ΕΟΚ.

4. Όταν χρησιμοποιούνται ως μέσο εφαρμογής κοινοτικών οδηγιών, οι περιβαλλοντικές συμφωνίες καθώς και όλα τα σχετικά με αυτές στοιχεία πρέπει να κοινοποιούνται στην Επιτροπή συγχρόνως με οιοδήποτε άλλο εθνικό μέτρο λαμβανόμενο για την εφαρμογή της οδηγίας, ώστε να καθίσταται δυνατή η εξακρίβωση της αποτελεσματικότητάς τους ως μέσου μεταφοράς της κοινοτικής νομοθεσίας στο εθνικό δίκαιο.

5. Η παρούσα σύσταση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 9 Δεκεμβρίου 1996.

Για την Επιτροπή

Ritt BJERREGAARD

Μέλος της Επιτροπής